

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.2.2014
COM(2014) 87 final

2014/0044 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd

{SWD(2014) 46 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Dette forslag vedrører efterkommelse af Den Europæiske Unions Domstols ("Domstolen") domme af 2. februar 2012 i sag C-249/10 P Brosmann m.fl. og af 15. november 2012 i sag C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab¹ ("grundforordningen")

Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam²

Rådets forordning (EF) nr. 388/2008 af 29. april 2008 om udvidelse af de endelige antidumpingforanstaltninger, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1472/2006, på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina til også at omfatte import af samme vare afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej³

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22. december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96⁴.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Ikke relevant.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Interesserede parter, der er berørt af proceduren, har haft mulighed for at forsvare deres interesser i forbindelse med undersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningen.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Forslaget er et resultat af gennemførelsen af grundforordningen.

Grundforordningen foreskriver ikke en generel konsekvensanalyse, men indeholder en udtømmende liste over de forhold, der skal vurderes.

¹ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

² EUT L 275 af 6.10.2006, s. 1.

³ EUT L 117 af 1.5.2008, s. 1.

⁴ EUT L 352 af 30.12.2009, s. 1.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

I sine domme af 2. februar 2012 i sag C-249/10 P Brosmann m.fl. og 15. november 2012 i sag C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd annullerede Den Europæiske Unions Domstol ("Domstolen") Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam ("forordningen"). Forordningen blev annulleret, for så vidt som den angår Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co Ltd samt Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ("de pågældende eksporterende producenter").

I de respektive domme fastslog Domstolen, at EU-institutionerne burde have gennemgået og behandlet anmodningerne om markedsøkonomisk behandling, som var indgivet af de pågældende eksporterende producenter.

I henhold til artikel 266 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal institutionerne træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af Domstolens domme.

For at overholde denne forpligtelse besluttede Kommissionen at undersøge spørgsmålet om ulovlighed og at undersøge, om der gjaldt markedsøkonomiske vilkår for de pågældende eksporterende producenter i perioden fra 1. april 2004 til 31. marts 2005.

Vedlagte forslag fra Kommissionen til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold for de pågældende eksporterende producenter i den periode, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 (7. april 2006 til 7. oktober 2009), er udarbejdet efter, at de interesserede parter har haft tilstrækkelig tid til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger af 22. november 2013.

Det foreslås, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning, der bør offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* snarest muligt.

Retsgrundlag

Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 266 i TEUF.

Nærhedsprincippet

Forslaget henhører under Unionens enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da foranstaltningens form er beskrevet i ovennævnte grundforordning og ikke giver mulighed for nationale beslutninger.

Det er ikke relevant at forklare, hvordan byrder af finansiel eller administrativ art, der pålægges Unionen, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagens mål.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: Rådets gennemførelsesforordning

Andre reguleringsmidler vil ikke være hensigtsmæssige, da grundforordningen ikke foreskriver alternative muligheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"),

under henvisning til artikel 266 i TEUF,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁵ ("grundforordningen"), særlig artikel 9 og artikel 14, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen ("Kommissionen") efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Den 23. marts 2006 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 553/2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse former for fodtøj med overdel af læder ("fodtøj") med oprindelse i Folkerepublikken Kina ("Kina") og Vietnam ("forordningen om midlertidig told")⁶.
- (2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006⁷ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på mellem 9,7 % og 16,5 % på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og Kina i en periode på to år ("Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006" eller "den anfægtede forordning").
- (3) Ved Rådets forordning (EF) nr. 388/2008⁸ udvidede Rådet de endelige antidumpingforanstaltninger på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina til også at omfatte import af samme vare afsendt fra Det Særlige Administrative Område ("SAR") Macao, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej.

⁵ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁶ EUT L 98 af 6.4.2006, s. 3.

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275 af 6.10.2006, s.1).

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 388/2008 af 29. april 2008 om udvidelse af de endelige antidumpingforanstaltninger, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1472/2006, på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina til også at omfatte import af samme vare afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej (EUT L 117 af 1.5.2008, s. 1).

- (4) Efter en udløbsundersøgelse, som indledtes den 3. oktober 2008⁹, forlængede Rådet yderligere antidumpingforanstaltningernes gyldighed med 15 måneder ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009¹⁰, nemlig indtil den 31. marts 2011, hvor foranstaltningerne udløb ("Rådets forordning (EF) nr. 1294/2009").
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co Ltd samt Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ("de pågældende eksporterende producenter") bestred den anfægtede forordning i Retten i Første Instans (nu: Retten). Ved dom af 4. marts 2010 i sag T-401/06 Brosmann Footwear (HK) m.fl. mod Rådet, Sml. 2010 II, s. 671, og af 4. marts 2010 i forenede sag T-407/06 og T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes og Wenzhou Taima Shoes mod Rådet, Sml. 2010 II, s. 747 ("Retten's domme") afviste Retten disse anfægtelser.
- (6) De pågældende eksporterende producenter appellerede disse domme. Ved dom af 2. februar 2012 i sag C-249/10 P Brosmann m.fl. og af 15. november 2012 i sag C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ("dommene") annullerede Den Europæiske Unions Domstol ("Domstolen") Retten's domme. Det fremgik, at Retten begik en retlig fejl, for så vidt som den fandt, at Kommissionen ikke var forpligtet til at undersøge anmodningerne om markedsøkonomisk behandling på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) og c), fra operatører, der ikke indgik i stikprøven (præmis 36 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 29 og 32 i dommen i sag C-247/10 P).
- (7) Domstolen afsagde derefter selv dom i sagen. Det fremgik, at: "[...] Kommissionen burde have undersøgt de velbegrundede krav, som appellanterne havde indgivet på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) og c), med henblik på at opnå markedsøkonomisk behandling inden for rammerne af den antidumpingprocedure, der er omhandlet i den anfægtede forordning. Det skal herefter fastslås, at det ikke er udelukket, at en sådan undersøgelse i forhold til appellanterne ville have ført til pålæggelse af en endelig antidumpingtold, som var forskellig fra den told på 16,5 %, som de blev pålagt i henhold til den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 3. Det fremgår således af denne bestemmelse, at den eneste kinesiske operatør, som indgik i stikprøven, og som opnåede markedsøkonomisk behandling, blev pålagt en endelig antidumpingtold på 9,7 %. Hvis Kommissionen havde konstateret, at de markedsøkonomiske principper ligeledes var fremherskende for appellanterne, ville de, som det fremgår af denne doms præmis 38, når beregningen af en individuel dumpingmargen ikke var mulig, ligeledes have draget fordel af denne sats" (præmis 42 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 36 i dommen i sag C-247/10 P).
- (8) Domstolen annullerede således den anfægtede forordning, for så vidt som den vedrører de pågældende eksporterende producenter.
- (9) I henhold til artikel 266 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal institutionerne træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af Domstolens domme. Når en retsakt vedtaget af institutionerne som led i en administrativ procedure som f.eks. en antidumpingprocedure annulleres, består

⁹ EUT C 251 af 3.10.2008, s. 21.

¹⁰ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22. december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 352 af 30.12.2009, s. 1).

gennemførelsen af Domstolens dom i at lade den annullerede retsakt afløse af en ny, hvori de ulovlige aspekter, som Domstolen havde påpeget, ikke indgår.¹¹

- (10) I henhold til Domstolens retspraksis kan proceduren for at lade den annullerede retsakt afløse genoptages på netop det tidspunkt, hvor ulovlighederne indtraf.¹² Dette betyder navnlig, at annullationen i en situation, hvor en retsakt, som afslutter en administrativ procedure, annulleres, ikke nødvendigvis vedrører de forberedende retsakter såsom indledningen af antidumpingproceduren. Hvis en forordning om indførelse af endelig antidumpingtold annulleres, betyder dette, at antidumpingproceduren som følge af annullationen stadig er pågående, idet den retsakt, der afsluttede antidumpingproceduren ikke længere indgår i EU's retsorden¹³, medmindre ulovlighederne indtraf i forbindelse med indledningen af proceduren.
- (11) I den foreliggende sag indtraf ulovlighederne efter indledningen af proceduren. Kommissionen besluttede derfor at genoptage den foreliggende antidumpingprocedure, der stadig var pågående, på netop det tidspunkt, hvor ulovlighederne indtraf, og at undersøge, om der gjaldt markedsøkonomiske forhold for de pågældende eksporterende producenter i perioden 1. april 2004 til 31. marts 2005.
- (12) Institutionerne har derfor undersøgt de anmodninger om markedsøkonomisk behandling, som vedrører perioden fra 1. april 2004 til 31. marts 2005, som var undersøgelsesperioden ("UP").
- (13) De pågældende eksporterende producenter blev opfordret til at samarbejde. De fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for fristen i de respektive henvendelser.
- (14) Da den antidumpingundersøgelse, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning, blev gennemført i 2005-2006, var Kommissionen ikke sikker på, om den havde de korrekte kontaktoplysninger for de potentielt interesserede parter. Kommissionen opfordrede derfor alle potentielt interesserede parter til at give udtryk for, om de ønskede at modtage oplysninger om sagen i henhold til grundforordningens artikel 20 gennem en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende¹⁴.

B. AFLØSNING AF DEN ANFÆGTEDE FORORDNING I FORM AF EN NY RETSAKT FOR AT EFTERKOMME DOMMENE

- (15) EU-institutionerne har mulighed for at afhjælpe de aspekter af den anfægtede forordning, som førte til annullationen heraf, og samtidig lade de dele af vurderingen, som ikke blev påvirket af dommen¹⁵, forblive uændrede.
- (16) Nærværende forordning søger at korrigere de aspekter af den anfægtede forordning, som blev fundet i strid med grundforordningen, og som således førte til annullationen, for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter.

¹¹ Forenede sager 97, 193, 99 og 215/86 *Asteris AE m.fl. og Den Helleniske Republik mod Kommissionen*, Sml. 1988, s. 2181, præmis 27 og 28.

¹² Sag C-415/96 *Spanien mod Kommissionen*, Sml. 1998 I, s. 6993, præmis 31; Sag C-458/98 P, *Industrie des Poudres Sphériques (IPS) mod Rådet*, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85; Sag T-301/01, *Alitalia mod Kommissionen*, Sml. 2008 II, s. 1753, præmis 99 og 142; Forenede sager T-267/08 og T-279/08 *Région Nord-Pas de Calais mod Kommissionen*, Sml. 2011 II, s. 0000, præmis 83.

¹³ Sag C-415/96 *Spanien mod Kommissionen*, Sml. 1998 I, s. 6993, præmis 31; Sag C-458/98 P, *Industrie des Poudres Sphériques (IPS) mod Rådet*, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85.

¹⁴ EUT C 295 af 11.10.2013, s. 6.

¹⁵ Sag C-458/98 P *Industrie des Poudres Sphériques mod Rådet*, Sml. 2000 I, s. 8147.

- (17) Alle andre konklusioner i den anfægtede forordning, som ikke blev annulleret af Retten, er fortsat gyldige og indarbejdes hermed i nærværende forordning.
- (18) Følgende betragtninger er derfor begrænset til den nye vurdering, der var nødvendig for at efterkomme dommene.
1. Undersøgelse af anmodningerne om markedsøkonomisk behandling
- (19) Den anfægtede forordning blev annulleret, for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter, idet institutionerne burde havde undersøgt de begrundede anmodninger om markedsøkonomisk behandling, som blev indsendt af de pågældende eksporterende producenter i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) og c).
- (20) Institutionerne har derfor analyseret anmodningerne om markedsøkonomisk behandling. Gennemgangen viste, at de fremlagte oplysninger ikke var tilstrækkelige til at påvise, at de pågældende eksporterende producenter drev virksomhed på markedsøkonomiske vilkår (en nærmere redegørelse findes i betragtning 23 ff.).
- (21) Det skal bemærkes, at bevisbyrden påhviler den producent, som ønsker at blive undergivet markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). Det fremgår af artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, at en sådan producents krav skal indeholde tilstrækkelige beviser som specificeret i nævnte bestemmelse for, at producenten driver virksomhed på markedsøkonomiske vilkår. Det påhviler således ikke EU-institutionerne at bevise, at producenten ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod påhviler det EU-institutionerne at vurdere, om de af den pågældende producent angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at betingelserne i forordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, er opfyldt for at indrømme producenten denne status, og det påhviler Unionens retsinstanser at efterprøve, om denne vurdering er behæftet med en åbenbar fejl (præmis 32 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 24 i dommen i sag C-247/10 P).
- (22) Selv om bevisbyrden påhvilede de pågældende eksporterende producenter, gav Kommissionen ikke desto mindre de pågældende eksporterende producenter mulighed for at fremlægge supplerende oplysninger. Ingen af de pågældende eksporterende producenter fremlagde de ønskede supplerende oplysninger, selv ikke efter en påmindelse herom og efter at være blevet advaret om konsekvenserne af ikke at fremlægge disse oplysninger.
- (23) Undersøgelsen viste, at en eksporterende producent med hjemsted i Hongkong (virksomhed 1) var forretningsmæssigt forbundet med en anden af de pågældende eksporterende producenter (virksomhed 2) i den oprindelige UP. Deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling blev derfor behandlet samlet. Virksomhed 2 rettede ikke op på de mangler, som Kommissionen havde påpeget; ud fra de oplysninger, som var til rådighed, konkluderede Kommissionen, at virksomhed 1 og virksomhed 2 ikke påviste, at de drev virksomhed på markedsøkonomiske vilkår, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), af følgende grunde.
- (24) Hvad angår kriterium 1 (erhvervs-mæssige beslutninger) henviste virksomhedens officielle dokument "Certificate of Approval" (godkendelsescertificat) til en begrænsning af produktionsmængden af den pågældende vare og en forpligtelse til kun at sælge til eksport. Det fremgår af flere kapitler i vedtægterne, at virksomheden har en forpligtelse til at rapportere til de lokale myndigheder, navnlig i forbindelse med fastsættelse af salgsprisen og transaktioner i udenlandsk valuta. Det fremgik af formularen vedrørende markedsøkonomisk behandling, at virksomheden havde

langfristede lån uden sikkerhed, uden renter og uden faste aftaler for tilbagebetaling. Kriterium 2 (regnskaber) og 3 (aktiver og "overførsel") var ikke opfyldt, idet der ikke blev fremlagt eksterne revisionsrapporter eller rapporter om kapitalkontrol.

- (25) Det blev konkluderet, at en anden eksporterende producent fra Hongkong (virksomhed 3) var forretningsmæssigt forbundet med producenter af den pågældende vare i Kina. Virksomhed 3 blev derfor anmodet om at indsende en anmodning om markedsøkonomisk behandling for sine forretningsmæssigt forbundne producenter i Kina. Der blev ikke fremlagt oplysninger herom. Det blev konkluderet, at virksomhed 3 ikke fremlagde tilstrækkelige beviser for, at dens forretningsmæssigt forbundne producenter drev virksomhed på markedsøkonomiske vilkår, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Virksomhed 3 kunne således ikke indrømmes markedsøkonomisk behandling.
- (26) Anmodningen om markedsøkonomisk behandling fra virksomhed 4 indeholdt mange dokumenter og bilag, som udelukkende var på kinesisk og ikke oversat til engelsk. Desuden fremlagde virksomheden ikke oplysninger, der kunne muliggøre en vurdering af, om virksomheden opfyldte kriterium 1 (erhvervsmæssige beslutninger), 2 (regnskaber) og 3 (aktiver og "overførsel") i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c).
- (27) Hvad angår kriterium 1 (erhvervsmæssige beslutninger) fremlagde virksomheden ikke sine vedtægter og de påkrævede kopier af kontrakter. For kriterium 2 og 3 blev der ikke fremlagt oversættelser af de reviderede regnskaber til engelsk. Virksomheden kunne desuden ikke godtgøre, hvorfor den ikke havde salg på hjemmemarkedet i UP, selv om den blev anmodet herom. Der blev heller ikke fremlagt rapporter om kapitalkontrol. Der blev desuden ikke fremlagt de ønskede oplysninger som dokumentation for de forskellige trin i forbindelse med erhvervsmæssige beslutninger og omkostninger såsom forhandlinger med store leverandører og eksempler på arbejdskontrakter.
- (28) Anmodningen om markedsøkonomisk behandling fra virksomhed 5 kunne ikke godtgøre, at virksomheden opererede på markedsøkonomiske vilkår, da virksomheden ikke fremlagde de nødvendige oplysninger for at undersøge, om den opfyldte kriterium 1 (erhvervsmæssige beslutninger), 2 (regnskaber) og 3 (aktiver og "overførsel").
- (29) Mere specifikt indsendte virksomhed 5, hvad angår kriterium 1, ikke anmodninger om markedsøkonomisk behandling for fem andre forretningsmæssigt forbundne virksomheder, som tilhører gruppen, og som tilsyneladende har solgt den pågældende vare. Hvad angår kriterium 2, fremlagde virksomhed 5 ikke reviderede regnskaber for 2003, og revisionsrapporterne for 2002 og 2004 indeholdt bemærkninger, der kastede tvivl over pålideligheden af de relevante regnskaber. Endelig fremlagde virksomhed 5 ikke rapporten om kapitalkontrol eller oplysninger om, hvornår og på hvilke betingelser produktionsudstyret blev erhvervet.
- (30) Det fremgår af artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, at en producents anmodning om markedsøkonomisk behandling skal indeholde tilstrækkelige beviser som specificeret i sidstnævnte bestemmelse for, at producenten driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. Anmodningerne om markedsøkonomisk behandling indeholdt ikke bevis herfor.
- (31) Desuden sendte Kommissionen, uden at den var forpligtet hertil, mangelskrivelser til de pågældende eksporterende producenter, men dog uden at få svar tilbage.

- (32) På dette grundlag informerede Kommissionen de pågældende eksporterende producenter om, at den havde til hensigt at nægte dem markedsøkonomisk behandling og gav dem mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil.
- (33) De pågældende eksporterende producenter anfægtede ikke Kommissionens analyse af deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling ved den mundtlige høring eller i de skriftlige bemærkninger.
- (34) Det konkluderes, at ingen af de pågældende eksporterende producenter opfyldte samtlige betingelser i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og således indrømmes ingen af virksomhederne markedsøkonomisk behandling.
- (35) Der mindes om, at Domstolen fastslog, at hvis institutionerne havde konkluderet, at markedsøkonomiske vilkår var fremherskende for de pågældende eksporterende producenter, skulle de have været omfattet af den samme toldsats som den virksomhed i stikprøven, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling.
- (36) Da ingen af de pågældende eksporterende producenter blev indrømmet markedsøkonomisk behandling som følge af konklusionerne af den genoptagne undersøgelse, skal ingen af de pågældende eksporterende producenter være omfattet af den individuelle toldsats, som den virksomhed i stikprøven, der indrømmedes markedsøkonomisk behandling, var omfattet af.
- (37) Restantidumpingtolden for Kina bør derfor pålægges de pågældende eksporterende producenter for anvendelsesperioden for Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006. Anvendelsesperioden for denne forordning var oprindeligt fra 7. oktober 2006 til 7. oktober 2008. Efter indledningen af en udløbsundersøgelse blev forordningen den 30. december 2009 forlænget til den 31. marts 2011. De ulovlige aspekter, der blev identificeret i dommene, består i, at institutionerne ikke fastslog, om varer produceret af de pågældende eksporterende producenter skulle pålægges resttolden eller toldsatsen for den virksomhed i stikprøven, som blev indrømmet markedsøkonomisk behandling.
- (38) På baggrund af det ulovlige aspekt, som Domstolen identificerede, er der intet lovgrundlag for helt at undtage de pågældende eksporterende producenter af den pågældende vare fra at erlægge en eventuel antidumpingtold. En ny retsakt, der afhjælper det ulovlige aspekt, som Domstolen identificerede, skal derfor kun indeholde en ny vurdering af den gældende antidumpingtold og ikke af selve foranstaltningerne.
- (39) Hvis institutionerne afstår fra at genindføre told på et passende niveau, vil dette afføde en uberettiget berigelse, da importen af den vare, der blev produceret af de pågældende eksporterende producenter, fandt sted under formodning om, at der ville blive opkrævet en passende told. Tolden blev således indregnet i forbindelse med fastsættelsen af salgsprisen for den pågældende vare.
- (40) Idet det konkluderes, at resttolden burde genindføres for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter med den samme sats, som oprindeligt indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006, er det ikke nødvendigt at ændre Rådets forordning (EF) nr. 388/2008 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009. Disse forordninger finder fortsat anvendelse for de pågældende eksporterende producenter.

2. Bemærkninger fra interesserede parter

- (41) De pågældende eksporterende producenter påstod for det første, at det var overdrevet vanskeligt, om ikke umuligt, at fremlægge de supplerende oplysninger, som Kommissionen anmodede om, for perioden 1. april 2004 til 31. marts 2005.
- (42) De påstod for det andet, at Domstolen ikke kun annullerede den anfægtede forordning, fordi institutionerne overhovedet ikke undersøgte deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling, men også fordi institutionerne ikke foretog en afgørelse om markedsøkonomisk behandling vedrørende virksomhederne i og uden for stikprøven senest tre måneder efter indledningen af undersøgelsen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). Parterne påstod, at denne mangel ikke længere kunne udbedres. De mener, at alle stikprøveudvalgte virksomheder, der havde anmodet om markedsøkonomisk behandling, under alle omstændigheder burde behandles, som om de var blevet indrømmes markedsøkonomisk behandling, som følge af den manglende overholdelse af tremånedersfristen, og at institutionerne derfor var forpligtede til at genberegne den gennemsnitlige dumpingmargen for virksomheder, der var blevet indrømmet markedsøkonomisk behandling.
- (43) De påstod for det tredje, at antidumpingproceduren var blevet afsluttet ved udløbet af antidumpingforanstaltningerne den 31. marts 2011, og at det derfor ikke var muligt for institutionerne at genoptage den procedure fra det tidspunkt, hvor ulovlighederne indtraf. De mente derimod, at institutionerne er forpligtede til at indlede en ny undersøgelse, der ikke kun omfatter anmodningerne om markedsøkonomisk behandling, men også dumping- og skadesaspektet samt Unionens interesser.
- (44) De påstod for det fjerde, at den foreslåede metode til at efterkomme dommene ville føre til en indførelse af antidumpingtolden med tilbagevirkende kraft. Dette ville være i strid med retssikkerhedsprincippet, retten til effektiv domstolsprøvelse og grundforordningens artikel 10, stk. 1.
- (45) De påstod for det femte, at institutionerne ikke kan begrænse sig til en analyse af de pågældende eksporterende producenters anmodninger om markedsøkonomisk behandling. De mente derimod, at institutionerne skulle analysere samtlige anmodninger om markedsøkonomisk behandling fra virksomhederne uden for stikprøven. Hvis ikke dette sker, vil det være i strid med princippet om ikke-forskelsbehandling.
- (46) Endelig anfægtede parterne argumentet om, at det ville føre til uberettiget berigelse, hvis der ikke genindføres told. Det blev påstået, at idet den annullerede antidumpingtold aldrig havde eksisteret for de pågældende eksportører, ville en manglende indførelse heraf ikke føre til en uberettiget berigelse for de pågældende eksportører.
3. Analyse af bemærkningerne
- (47) Som svar på den første påstand minder institutionerne om, at bevisbyrden i henhold til retspraksis påhviler den producent, som ønsker at blive undergivet markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). Det fremgår af artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, at en sådan producents krav skal indeholde tilstrækkelige beviser som specificeret i nævnte bestemmelse for, at producenten driver virksomhed på markedsøkonomiske vilkår. I henhold til Domstolens domme (jf. betragtning 21) påhviler det således ikke EU-institutionerne at bevise, at producenten ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod påhviler det disse institutioner at vurdere, om de af den pågældende producent angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at betingelserne i forordningens artikel 2, stk. 7, litra c),

første afsnit, er opfyldt med henblik på at tildele producenten markedsøkonomisk behandling.

- (48) Institutionerne kunne således ganske enkelt have afvist anmodningen om markedsøkonomisk behandling med den begrundelse, at den ikke indeholdt tilstrækkeligt bevis for, at producenten driver virksomhed på markedsøkonomiske vilkår. Det forhold, at institutionerne besluttede at give de pågældende eksporterende producenter mulighed for at supplere deres anmodninger, kan derfor ikke kritiseres for angiveligt at komme for sent.
- (49) Hvad angår den anden påstand om, at afgørelsen om markedsøkonomisk behandling skulle finde sted senest tre måneder efter indledningen, skal det erindres, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet afsnit, i henhold til retspraksis ikke omfatter nogen indikation af konsekvenserne, i fald Kommissionen ikke overholder tremånedersperioden. Retten antager derfor, at en afgørelse om markedsøkonomisk behandling på et senere tidspunkt ikke påvirker gyldigheden af forordningen om indførelse af endelige foranstaltninger, så længe ansøgerne ikke har bevist, at Rådet, hvis Kommissionen ikke havde overskredet tremånedersfristen, kunne have vedtaget en anden forordning, som var mere gunstig for deres interesser end den anfægtede forordning¹⁶. Domstolen har desuden erkendt, at institutionerne kan ændre afgørelsen om markedsøkonomisk behandling indtil vedtagelsen af de endelige foranstaltninger¹⁷.
- (50) Dommene respekterer retspraksis. I dommene henholder Domstolen sig til Kommissionens forpligtelse til at gennemføre analysen inden for tre måneder med henblik på at vise, at forpligtelsen til denne analyse er uafhængig af, om Kommissionen anvender stikprøver eller ej. Domstolen udtaler sig ikke om de retlige konsekvenser i tilfælde, hvor Kommissionen træffer afgørelse om markedsøkonomisk behandling på et senere tidspunkt i undersøgelsen. Domstolen fastslår blot, at institutionerne ikke helt kunne se bort fra anmodningerne om markedsøkonomisk behandling, men senest skulle behandle dem ved indførelsen af de endelige foranstaltninger.
- (51) I den foreliggende sag har de pågældende eksporterende producenter ikke påvist, at Rådet, hvis Kommissionen havde truffet afgørelsen om markedsøkonomisk behandling senest tre måneder efter indledningen af antidumpingproceduren i 2005, kunne have vedtaget en anden forordning, der var mere gunstig for deres interesser end den anfægtede forordning. Den anden påstand afvises derfor.
- (52) Hvad angår den tredje påstand, nemlig at de pågældende foranstaltninger udløb den 31. marts 2011, kan institutionerne ikke se, hvorfor foranstaltningernes udløb skulle være relevant for Rådets mulighed for at vedtage en ny retsakt til at afløse den annullerede retsakt.
- (53) Som det fremgår af betragtning 9-11, er antidumpingprocedurerne stadig igangværende som følge af annullationen af den retsakt, der afsluttede procedurerne. Institutionerne er forpligtede til at afslutte disse procedurer, da grundforordningen fastsætter, at en undersøgelse afsluttes ved en retsakt fra institutionerne.
- (54) Hvad angår den fjerde påstand, hedder det i grundforordningens artikel 10, stk. 1, som overtager teksten fra artikel 10, stk. 1, i WTO's antidumpingaftale, at midlertidige foranstaltninger og endelig antidumpingtold kun finder anvendelse på varer, der

¹⁶ Sag T-299/05, Shanghai Exceli M&E Enterprise og Shanghai Adeptech Precision mod Rådet, Sml. 2009 II, s. 565 ("Shanghai Excel"), præmis 116-146.

¹⁷ Sag C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd mod Rådet, præmis 94 ff.

overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor afgørelserne i medfør af hhv. grundforordningens artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 4, træder i kraft. I den foreliggende sag anvendes den pågældende antidumpingtold kun på varer, der overgik til fri omsætning, efter at den midlertidige og anfægtede (endelige) forordning som blev vedtaget i medfør af hhv. grundforordningens artikel 7, stk. 1, og artikel 9, stk. 4, var trådt i kraft.

- (55) Det konkluderes endvidere, at indførelsen af antidumpingtold ikke fører til en tilsidesættelse af EU-rettens generelle principper såsom beskyttelsen af retssikkerhed, berettigede forventninger og retten til effektiv domstolsprøvelse af følgende grunde.
- (56) Hvad angår beskyttelse af retssikkerheden og de berettigede forventninger, skal det først og fremmest bemærkes, at operatører i følge retspraksis ikke kan påberåbe sig beskyttelsen af retssikkerheden og de berettigede forventninger, når de er blevet advaret om en forestående ændring i EU's handelspolitik¹⁸. I den foreliggende sag blev operatørerne ved offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen og af forordningen om midlertidig told i Den Europæiske Unions Tidende, som begge stadig indgår i Unionens retsorden, advaret om risikoen for, at den vare, der blev produceret af de pågældende eksporterende producenter, ville kunne pålægges antidumpingtold. De pågældende eksporterende producenter kunne derfor ikke henholde sig til EU-rettens generelle principper om beskyttelse af retssikkerheden og de berettigede forventninger.
- (57) For det andet er det vigtigt at understrege, at indførelsen af de endelige foranstaltninger ikke anvendes med tilbagevirkende kraft. Domstolens praksis sonderer i den forbindelse mellem anvendelsen af en ny regel i en situation, der er blevet endelig (også omtalt som en eksisterende eller endeligt etableret retlig situation)¹⁹, og en situation, der startede før den nye regels ikrafttræden, men som endnu ikke er endelig (også omtalt som en midlertidig situation)²⁰.
- (58) I den foreliggende sag er situationen med import af den pågældende vare, som startede i løbet af anvendelsesperioden for Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006, endnu ikke blevet endelig, idet den gældende antidumpingtold for disse varer endnu ikke er endeligt fastlagt som følge af annullationen af den anfægtede forordning. Samtidig blev operatørerne ved offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen og forordningen om midlertidig told advaret om, at en sådan told kunne indføres. Det er almindelig EU-praksis, at operatører ikke kan erhverve berettigede forventninger, før institutionerne har vedtaget en retsakt, der afslutter den administrative procedure, som er blevet endelig²¹.
- (59) Indførelsen af antidumpingtold anvendes derfor ikke med tilbagevirkende kraft.

¹⁸ Sag 245/81, Edeka mod Tyskland, Sml. 1982, s. 2746, præmis 27.

¹⁹ Sag 270/84, Licata mod ESC, Sml. 1986, s. 2305, præmis 31, Sag C-60/98, Butterfly Music mod CEDEM, Sml. 1999 I, s. 3939, præmis 24, Sag 68/69, Bundesknappschaft mod Bund, Sml. 1970, s. 171, præmis 6, Sag 1/73, Westzucker GmbH mod Einfuhrund Vorratsstelle für Zucker, Sml. 1973, s. 723, præmis 5, Sag 143/73, SOPAD mod FORMA m.fl., Sml. 1973, s. 1433, præmis 8, Sag 96/77, Bauche, Sml. 1978, s. 383, præmis 48, Sag 125/77, KoninklijkeScholten-Honig NV m.fl. mod Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Sml. 1978, s. 1991, præmis 37, Sag 40/79, P mod Kommissionen, Sml. 1981, s. 361, præmis 12, Sag T-404, Grækenland mod Kommissionen, Sml. 2008, s. 11-272, præmis 77, C-334/07 P Kommissionen mod Freistaat Sachsen, Sml. 2008 I, s. 9465, præmis 53.

²⁰ Sag T-176/01, Ferrière Nord mod Kommissionen, Sml. 2004 II, s. 3931, præmis 139, C-334/07 P Kommissionen mod Freistaat Sachsen, Sml. 2008 I, s. 9465, præmis 53.

²¹ Sag C-169/95, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1997 I, s. 135, præmis 51-54, Forenede sager T-116/01 og T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA, Sml. 2003 II, s. 2957, præmis 205.

- (60) Hvis indførelsen af told havde tilbagevirkende kraft, hvilket den ikke har, kunne EU-rettens materielle regler derudover anvendes på situationer, der eksisterede før deres ikrafttræden for så vidt, at det klart fremgår af betingelserne, målsætninger eller de generelle mål, at de får en sådan virkning²². Det hedder navnlig i sag T-180/01 *Euroagri mod Kommissionen*²³, at: *Selv om retssikkerhedsprincippet i almindelighed forbyder, at en fællesskabsretsakt gives gyldighed fra et tidspunkt, der ligger før aktens offentliggørelse, kan dette rent undtagelsesvis tillades, når det tilstræbte formål fordrer det, og når de berørtes berettigede forventning respekteres behørigt*²⁴.
- (61) I den foreliggende sag er målet at efterkomme institutionernes forpligtelse i henhold til artikel 226 i TEUF. Da Domstolen kun konstaterede en ulovlighed vedrørende fastlæggelsen af den gældende told og ikke vedrørende indførelsen af selve foranstaltningerne (dvs. vedrørende konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesser), kunne de pågældende eksporterende producenter ikke have haft en berettiget forventning om, at der ikke ville blive indført endelige antidumpingforanstaltninger. Det kan således ikke antages, at denne indførelse af told, selv hvis den havde tilbagevirkende kraft - hvilket den ikke havde - var et brud på de berettigede forventninger.
- (62) Retten til effektiv domstolsprøvelse er heller ikke blevet tilsidesat. De pågældende eksporterende producenter kan anfægte lovligheden af nærværende forordning ved Unionens retsinstanser.
- (63) Hvad angår den femte påstand, skal det bemærkes, at de pågældende eksporterende producenter indtager en anderledes retsstilling end de øvrige virksomheder uden for stikprøven, som havde indgivet anmodninger om markedsøkonomisk behandling, men som ikke har indbragt den anfægtede forordning for domstolen. Det skal bemærkes, at den anfægtede forordning er blevet endelig.
- (64) Endelig skal det bemærkes, at hvis institutionerne ikke foreslog foranstaltninger, ville dette føre til uberettiget berigelse, jf. betragtning 39. Påstanden om, at den annullerede told aldrig eksisterede, fordi dommen ophævede den anfægtede forordning med tilbagevirkende kraft fra Unionens retsorden, tager ikke højde for, at operatørerne i indledningsmeddelelsen og forordningen om midlertidig told faktisk blev advaret om, at der var risiko for indførelse af told, og at prisfastsættelsen for de varer, der blev produceret af de pågældende eksporterende producenter, blev foretaget på et tidspunkt, hvor den endelige told fandt anvendelse. I Domstolens praksis anerkendes det, at tilbagebetaling af afgifter, der er opkrævet i strid med reglerne, kan afslås, hvor dette ville medføre uberettiget berigelse for modtagerne.²⁵ Parternes påstand må derfor afvises.
4. De interesserede parter bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger
- (65) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog visse interesserede parter deres påstand om, at Domstolen havde annulleret forordningen i sin helhed, hvad angår de pågældende eksporterende producenter. De mente, at institutionerne på grundlag af artikel 266 i TEUF var forpligtede til at tilbagebetale antidumpingtold opkrævet på grundlag af den

²² Sag C-34/92, *GruSa Fleisch mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, Sml. 1993-1, s. 4147, præmis 22. Samme eller lignende ordlyd kan eksempelvis findes i forenede sager 212-217/80, *Meridionale Industria Salumi α.δ.*, Sml. 1981, s. 2735, præmis 9 og 10, Sag 21/81, *Bout*, Sml. 1982, s. 381, præmis 13, Sag T-42/96 *Eyckeler & Malt mod Kommissionen*, Sml. 1998 II, s. 401, præmis 53 og 55-56,

²³ Sml. 2004 II, s. 369, præmis 36-37.

²⁴ Se også sag C-337/88, *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, Sml. 1990 I, s.1, præmis 13.

²⁵ Sag 199/82, *San Giorgio*, Sml. 1983, s. 3595, præmis 13.

anfægtede forordning, for så vidt den vedrørte varer produceret af de pågældende eksporterende producenter, og at institutionerne havde mulighed for, men ikke en forpligtelse til, at vedtage en ny retsakt, forudsat at den nye retsakt ikke er i strid med EU-retten og ikke påvirkes af de samme uregelmæssigheder, som Domstolen havde identificeret i sin dom.

- (66) Hvad angår tilbagebetalingen af antidumpingtolden, har Kommissionens tjenestegrene ved notat af 31. maj 2012 underrettet de nationale toldmyndigheder om at acceptere sådanne anmodninger om tilbagebetaling, men samtidig meddele importørerne, at det ikke kan udelukkes, at Kommissionen foreslår Rådet at genindføre told på importen af den pågældende vare. Hensigten med disse oplysninger var netop at forhindre, at der opstod berettigede forventninger.
- (67) Hvad angår vedtagelsen af en ny retsakt, som afløser den annullerede retsakt, skal det erindres, at institutionerne i forbindelse med administrative procedurer såsom antidumpingprocedurer er forpligtede til at afslutte en igangværende undersøgelse med en endelig retsakt (jf. betragtning 9, 10 og 53). Vedtagelsen af en endelig retsakt, som afslutter den igangværende procedure, er derfor ikke en mulighed men en forpligtelse for institutionerne. Enhver ny retsakt skal naturligvis overholde EU-rettens bestemmelser og afhjælpe de ulovligheder, der blev identificeret af Domstolen. Hvad angår overtrædelserne af EU-retten, påstod de interesserede parter først, at der ikke er noget retligt grundlag for at genoptage undersøgelsen fra det tidspunkt, hvor ulovlighederne indtraf. De påpegede, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer fodtøj med overdel af læder ("fodtøj") fra de pågældende eksportører var udløbet i marts 2011. Efter deres mening er det i strid med både EU-retten og WTO-reglerne at "genoplive en død antidumpingtold".
- (68) De interesserede parter overså faktisk, at den antidumpingprocedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning som følge af annullationen stadig er åben, for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter (jf. betragtning 9-11 og 52-53). Det forhold, at de foranstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 1294/2009 var udløbet i 2011, hvilket er før Domstolens domsafsigelse, er uden betydning i den forbindelse. Derudover afhænger de foranstaltninger, som institutionerne skal træffe for at efterkomme Domstolens dom, af sagens varighed i Unionens retsinstanser.
- (69) For det andet påstod de, at de pågældende eksporterende producenter havde indbragt ikke blot afslaget på anmodningerne om markedsøkonomisk behandling for Domstolen, men også konklusionen om dumping. Desuden fortolker de dommene som om, den anfægtede forordning blev annulleret, ikke fordi institutionerne undlod at behandle anmodningerne om markedsøkonomisk behandling før vedtagelsen af den anfægtede forordning, men fordi Kommissionen ikke gjorde dette inden for tremånedersfristen. Ud fra deres synspunkt er det en konsekvens heraf, at institutionerne heller ikke havde behandlet anmodningerne om markedsøkonomisk behandling fra virksomhederne i stikprøven korrekt, og derfor ikke havde truffet en korrekt konklusion om dumping. En interesseret part går endda så langt som til at antyde, at institutionerne for at efterkomme dommen også burde have behandlet anmodninger fra andre virksomheder uden for stikprøven.
- (70) Denne fortolkning af dommen er blevet tilbagevist i betragtning 49-51. Henvielsen til tremånedersfristen i dommene er et argument for, at alle anmodninger om markedsøkonomisk behandling skal behandles, selv når der anvendes stikprøver. Domstolen ændrer på intet tidspunkt i dommene tidligere praksis vedrørende

manglende sanktioner for misligholdelse af tremånedersfristen. Det forhold, at Domstolen udviste tilbageholdenhed ved ikke at undersøge seks af de ni anbringender mod Rettens domme, betyder, at de pågældende eksporterende producenter kan indgive anbringenderne igen, hvis de beslutter at anlægge nye sager. Kommissionen og Rådet kan, når de skal efterkomme dommene, tage udgangspunkt i Rettens konklusioner, der afviser disse argumenter, da de ikke er blevet kendt ugyldige af Domstolen. Endelig er der ingen grund til at behandle anmodningerne om markedsøkonomisk behandling fra andre virksomheder udenfor stikprøven på dette tidspunkt, da den anfægtede forordning er blevet endelig, for så vidt angår disse andre virksomheder, der ikke indgik i stikprøven.

- (71) For det tredje påstod de interesserede parter, at institutionerne afveg fra deres normale praksis med at efterkomme domme, der annullerer endelige antidumpingforanstaltninger, herunder institutionernes indsats for at følge Domstolens dom i sagen *Industrie des Poudres Spheriques ("IPS")*²⁶. De påpeger navnlig, at Kommissionen havde offentliggjort meddelelser om genåbning af undersøgelsen i Den Europæiske Unions Tidende og fremsat forslag til Rådet om nye foranstaltninger for fremtiden.
- (72) Kendsgemningerne i den foreliggende sag er dog anderledes end i de tidligere annullationer. Som det fremgår af betragtning 38 og 61, vedrører de ulovligheder, som Domstolen identificerede, ikke konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesser og dermed princippet om indførelse af told, men kun den præcise toldsats. De tidligere annullationer, som de interesserede parter tog udgangspunkt i, vedrørte derimod konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesser. Institutionerne fandt det derfor mere hensigtsmæssigt at vedtage nye foranstaltninger for fremtiden.
- (73) En interesseret part tog også udgangspunkt i sag T-221/05 *Huvis* mod Rådet og i sag T-249/06 *Interpipe Nikopolsky* mod Rådet. Disse annullationer var delvise, og en del af tolden fandt stadig anvendelse. Dette skyldtes, at Retten selv kunne træffe afgørelse om toldens hensigtsmæssige niveau, da den godtgjorde, at en justering skulle foretages på en bestemt måde. I den foreliggende sag fandt Domstolen derimod, at den ikke kunne træffe afgørelse i Kommissionens og Rådets sted om, hvorvidt de pågældende eksporterende producenter skulle indrømmes markedsøkonomisk behandling. Denne beslutning kan kun træffes på grundlag af en analyse af anmodningerne, hvilket hører under Kommissionens og Rådets beføjelser. Den omstændighed, at Domstolen ikke selv traf afgørelse om, hvorvidt de pågældende eksporterende producenter skulle indrømmes markedsøkonomisk behandling, viser, at den manglende overholdelse af tremånedersfristen ikke automatisk fører til indrømmelsen af markedsøkonomisk behandling som påstået af visse interesserede parter.
- (74) For det fjerde gentog de interesserede parter også, at indførelsen af antidumpingtold på importen af fodtøj fra de pågældende eksporterende producenter ville have tilbagevirkende kraft og dermed være i strid med grundforordningens artikel 10 og artikel 10 i aftalen om antidumpingtold. De påstod, indførelsen med tilbagevirkende kraft angiveligt også ville være i strid med de berettigede forventninger. De berettigede forventninger blev angiveligt skabt af dommene og af det forhold, at Kommissionen afveg fra sin tidligere praksis ved ikke at offentliggøre en meddelelse om genoptagelsen af proceduren i Den Europæiske Unions Tidende umiddelbart efter annullationerne, men først over et år efter, at den første dom var blevet afsagt. De

²⁶

Sag 458/98 P, *Industrie des Poudres Sphériques (IPS)* mod Rådet, af 3. oktober 2000.

- påstod desuden, at EU-rettens generelle princip om beskyttelse af retssikkerheden umuliggør, at en EU-retsakt kan træde i kraft på en dato forud for offentliggørelsen.
- (75) Det er blevet uddybet i betragtning 54-59, at indførelsen af antidumpingtold i nærværende forordning ikke har tilbagevirkende kraft.
- (76) Dommene kan ikke have skabt berettigede forventninger, da det heraf fremgår, at Kommissionen og Rådet skal fastsætte niveauet for tolden (jf. betragtning 7).
- (77) Hvad angår meddelelsen, bemærker institutionerne først og fremmest, at der ikke findes en forpligtelse til at offentliggøre en sådan meddelelse, idet institutionerne genoptager proceduren fra det tidspunkt, hvor ulovlighederne indtraf, og indledningsmeddelelsen er fortsat en del af Unionens retsorden. For det andet ville de berettigede forventninger være baseret på en tavshedsperiode. Ifølge retspraksis kan en manglende handling fra institutionernes side dog ikke skabe berettigede forventninger²⁷. Den angiveligt sene offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende udgjorde under alle omstændigheder ikke en meddelelse om genoptagelse af proceduren, men er derimod en meddelelse, hvori interesserede parter opfordres til at give sig til kende. Den blev offentliggjort af de grunde, der er omhandlet i betragtning 14 og kan heller ikke skabe berettigede forventninger.
- (78) Hvad angår EU-rettens generelle princip om beskyttelse af retssikkerheden, fremgår det af betragtning 60, at en EU-foranstaltning kan træde i kraft på et tidspunkt før dens offentliggørelse, når det tilstræbte mål fordrer det, og når de pågældende parter berettigede forventninger respekteres, hvilket er tilfældet i den foreliggende sag.
- (79) For det femte gentog de interesserede parter også deres påstand om den manglende "uberettigede berigelse for importørerne", som blev tilbagevist i betragtning 64.
- (80) For det sjette påstod de interesserede parter, at den foreslåede gennemførelse ville være i strid med princippet om EU's interesser, jf. grundforordningens artikel 21, idet indførelsen af told vil udgøre en urimelig byrde for importører i Unionen uden at give EU-erhvervsgrenen som helhed nogen form for fordel. Med denne påstand overser parterne det forhold, at nærværende forordning vedrører importen af pågældende vare, som har fundet sted i anvendelsesperioden for den anfægtede forordning, og ikke kommende import. Hvad angår importen i anvendelsesperioden for den anfægtede forordning, har institutionerne fastlagt Unionens interesser i betragtning 241-286 i den anfægtede forordning. Hverken Domstolen eller Retten har konstateret ulovligheder i forbindelse med disse betragtninger.
- (81) For det syvende påstod de interesserede parter også, at ikke alle interesserede parter havde været i stand til at forsvare deres rettigheder, men kun de parter, der kunne godtgøre, at de havde været registreret i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. De mente, at den foreslåede told også vil få en indvirkning på virksomheder, der ikke var registreret som interesserede parter i den oprindelige undersøgelse. De påstod desuden, at institutionerne ikke offentliggjorde en meddelelse straks efter Domstolens dom, og at der derfor ikke forelå rettidige oplysninger om den tilsigtede gennemførelse.
- (82) Da institutionerne har genoptaget proceduren på det tidspunkt, hvor ulovligheden indtraf, er det normalt, at institutionerne har henvendt meddelelsen til de parter, der er interesserede parter i den pågældende procedure. Intet forhindrede desuden andre

²⁷ Forenede sager C-183/02 P og C-187/02 P, Demesa og Territorio Histórico de Álava mod Kommissionen, Sml. 2004 I, s. 10609, præmis 44; forenede sager T-427/04 og 17/05, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 2009 II, s. 4315, præmis 261.

interesserede parter i at give sig til kende, og visse parter har faktisk givet sig til kende og blev betragtet som interesserede parter fra det tidspunkt, hvor de gav sig til kende. Den omstændighed, at meddelelsen først blev offentliggjort, over et år efter den første af de to domme blev afsagt, er uden betydning for nærværende forordnings lovlighed, da alle interesserede parter blev underrettet i tide og kunne fremsætte deres synspunkter.

- (83) For det ottende har de pågældende eksporterende producenter påstået, at deres ret til forsvar blev tilsidesat, idet Kommissionen først behandlede deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling i 2012/2013 og ikke i 2005/2006. De påstod, at hvis behandlingen havde fundet sted i 2005/2006, ville de have kunnet fremlægge visse oplysninger, som de ikke længere kan fremlægge, da dokumenterne er blevet destrueret og/eller fordi medarbejdere er flyttet til andre stillinger.
- (84) Det skal i den forbindelse erindres, at Kommissionen ikke er forpligtet til at anmode den eksporterende producent om at supplere anmodningen om markedsøkonomisk behandling. Kommissionen og Rådet kan basere deres evaluering på de oplysninger, som den eksporterende producent har indsendt (jf. betragtning 21, 22 og 31). Desuden har de pågældende eksporterende producenter ikke anfægtet Kommissionens evaluering af deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling, og de har ikke meddelt, hvilke dokumenter eller medarbejdere, de ikke længere råder over. Påstanden er derfor så abstrakt, at institutionerne ikke kan tage hensyn til disse vanskeligheder i forbindelse med evalueringen af anmodningerne om markedsøkonomisk behandling. Da denne påstand er baseret på formodninger og ikke understøttes af nøjagtige angivelser af, hvilke dokumenter og medarbejdere, man ikke længere råder over, og af relevansen af disse dokumenter og medarbejdere for evalueringen af anmodningen om markedsøkonomisk behandling, tilbagevises denne påstand.
- (85) De interesserede parter påstod, at den foreslåede gennemførelse var i strid med artikel II, stk. 1, litra b), i GATT 1994, idet institutionerne foreslog at indføre en antidumpingtold med tilbagevirkende kraft på importen af fodtøj fra de pågældende eksportører, for hvilke antidumpingforanstaltningerne allerede var udløbet. De interesserede parter påstod desuden, at da der ikke er nogen retligt gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende den pågældende import, er den foreslåede gennemførelse i strid med artikel 10 og artikel 5, stk. 1, og stk. 6, i aftalen om antidumpingtold. Institutionerne kan i henhold til disse artikler genindføre en endelig antidumpingtold efter indledningen af en ny undersøgelse og en ny afgørelse, jf. artikel 9, stk. 1, i aftalen om antidumpingtold.
- (86) Disse argumenter er baseret på det synspunkt, at institutionerne ikke havde mulighed for at genoptage proceduren på det tidspunkt, hvor ulovligheden indtraf, og at tolden ville blive indført med tilbagevirkende kraft. Dette synspunkt er ukorrekt af ovenstående grunde. Det er derfor ikke nødvendigt at uddybe argumenterne om den påståede tilsidesættelse af WTO-reglerne.

5. Artikel 221 i EF-toldkodeksen

- (87) Artikel 221 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/1992 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks²⁸ fastslår, at meddelelsen af størrelsen af en afgift ikke kan ske efter udløbet af en periode på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen. Anvendelsen kan umuliggøre gennemførelsen af dommene i alle tilfælde, hvor de nationale toldmyndigheder og/eller dommere har accepteret ulovlighederne i

²⁸ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

de nationale toldmeddelelser, som var baseret på den anfægtede forordning og vedrørte varer produceret af de pågældende eksporterende producenter. I sådanne situationer skal de nationale toldmyndigheder have mulighed for at meddele toldens størrelse senere end tre år efter datoen for toldskyldens opståen.

- (88) I modsætning til de interesserede parter påstand finder artikel 221 i EF-toldkodeksen ikke automatisk anvendelse for opkrævning af antidumpingtold. Hverken EF-toldkodeksen eller grundforordningen indeholder bestemmelser, der fastsætter, at EF-toldkodeksen finder anvendelse for opkrævning af antidumpingtold. I henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 1, opkræves tolden i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres.
- (89) Nærværende forordning indeholder derfor ikke bestemmelser om, at artikel 221 i EF-toldkodeksen finder anvendelse, men fastsætter uafhængige forældelsesregler. Disse uafhængige forældelsesregler er berettigede: Af de grunde, der er omtalt i betragtning 54-59 og 66, vil den foreslåede genindførelse af told ikke ske med tilbagevirkende kraft og er under alle omstændigheder af de grunde, der er omtalt i betragtning 60 og 61 og 76-80, ikke i strid med EU-rettens generelle principper om beskyttelse af retssikkerheden og de berettigede forventninger.
- (90) Desuden blev toldens størrelse oplyst i den første meddelelse, der fandt sted inden for treårsperioden. Efter dommene er det dog blevet nødvendigt på ny at vurdere, om toldskylden skal mindskes som følge af behandlingen af de pågældende eksporterende producenters anmodninger om markedsøkonomisk behandling. Da der i afventning af denne vurdering ikke var noget retsgrundlag for at beholde den betalte told, havde Kommissionen meddelt de nationale toldmyndigheder, at de skulle honorere anmodninger om tilbagebetaling, men samtidig informere importørerne om, at det ikke kunne udelukkes, at Kommissionen ville foreslå Rådet at genindføre told på den pågældende import (jf. betragtning 66).
- (91) Af disse grunde er de uafhængige forældelsesregler, som er en afvigelse fra artikel 221 i EF-toldkodeksen, berettigede.
- (92) For at sikre retssikkerheden og afspejle de særlige omstændigheder i den foreliggende sag skønnes det ikke desto mindre hensigtsmæssigt at fastlægge, at debitor skal underrettes om toldens størrelse senest to år efter nærværende forordnings ikrafttrædelse.
- (93) De interesserede parter påstod, at institutionerne ikke kan afvige fra artikel 221 i EF-toldkodeksen på grundlag grundforordningens artikel 14, stk. 3. De vurderer, at grundforordningen kun indrømmer beføjelser til at indføre antidumpingtold, men ikke til at udstikke regler for opkrævning og inddrivelse af antidumpingtold. Sidstnævnte regler bør angiveligt udelukkende fastsættes i EF-toldkodeksen. De tager udgangspunkt i Domstolens dom i sag C-201/04 *Molenbergnatie*. De interesserede parter påstod, at en gennemførelsesretsakt som f.eks. Rådets forordninger om indførelse af antidumpingforanstaltninger ikke kan afvige fra lovgivningsmæssige retsakter som f.eks. EF-toldkodeksen. Endelig påstod parterne, at en afvigelse fra artikel 221 i EF-toldkodeksen ville underminere retssikkerheden, da det er fast praksis, at skyldig told ikke længere kan opkræves efter forældelsesfristens udløb.
- (94) Som det fremgår af betragtning 88, finder EF-toldkodeksen ikke automatisk anvendelse på opkrævning af antidumpingtold, men kun i det omfang, at forordningen, hvorved der indføres told, indeholder bestemmelser for dens anvendelse. Påstanden

må derfor afvises som ubegrundet. Under alle omstændigheder giver artikel 14 i grundforordningen, som er en retsakt, der udgør en *lex specialis* i forhold til EF-toldkodeksen, Rådet vidtrækkende beføjelser til at afvige fra EF-toldkodeksen. I henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 1, skal medlemsstaterne opkræve told i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. I modsætning til de interesserede parter synspunkt omfatter grundforordningens artikel 14 også opkrævning af told og ikke kun indførelsen af told. Grundforordningens artikel 14, stk. 3, fastsætter, at Rådet kan vedtage "særlige bestemmelser"; eksemplet med en fælles definition af begrebet "varer med oprindelsesstatus" illustrerer, at sådanne særlige bestemmelser kan afvige fra bl.a. EF-toldkodeksen. I *Molenbergnatie-sagen* fandt artikel 221 i EF-toldkodeksen anvendelse, netop fordi forordningen om indførelse af antidumpingtold ikke afveg herfra. Det er desuden indlysende, at enhver afvigelse skal begrundes af institutionerne og skal bevare ånden i artikel 221 i EF-toldkodeksen, nemlig retssikkerheden, hvilket er tilfældet i nærværende forordning. Disse påstande tilbagevises derfor.

- (95) En interesseret part påstod, at toårsfristen for at meddele debitor toldens størrelse, jf. betragtning 92, burde anvendes i forbindelse med andet punktum i artikel 221, stk. 3, i EF-toldkodeksen, som foreskriver en forlængelse af den treårsperiode, inden for hvilken de nationale toldmyndigheder kan opkræve tolden, i tilfælde af kriminel adfærd. Den interesserede part fremførte desuden, at samme forlængelse burde anvendes for den treårsfrist, inden for hvilken importører kan anmode om toldgodtgørelse i henhold til artikel 236 i toldkodeksen. Institutionerne ser ingen grund til at acceptere disse påstande. Undtagelsen for treårsreglen i andet punktum i artikel 221, stk. 3, i EF-toldkodeksen er ikke omfattende nok til at sikre en effektiv efterkommelse af dommene. Der er ingen begrundelse for at forlænge fristen for importører, der har importeret den pågældende vare fra de pågældende eksporterende producenter, og som undlod at gøre indsigelse mod deres toldskyld i tide.

6. Konklusion

- (96) Ud fra de modtagne bemærkninger og analysen heraf konkluderedes det, at restantidumpingtolden for Kina bør genindføres, for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter i anvendelsesperioden for den anfægtede forordning.
- (97) Som det fremgår af betragtning 40 kræves der ingen ændringer af Rådets forordning (EF) nr. 388/2008 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2007, som fortsat finder anvendelse for de pågældende eksporterende producenter.

C. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (98) De pågældende eksporterende producenter og alle parter, der gav sig til kende, blev informeret om de vigtigste kendsgerninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale en indførelse af den endelige antidumpingtold, for så vidt angår de pågældende eksporterende producenter. De blev indrømmet en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger, og en række interesserede parter har gjort brug af denne mulighed. Der blev desuden gennemført en høring med høringskonsulenten i den forbindelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på importen af fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder, undtagen sportsfodtøj, fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj og fodtøj med beskyttelseståkappe, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (Taric-tillægskode B999) og henhørende under KN-kode: 6403 20 00, ex 6403 30 00²⁹, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 and ex 6405 10 00³⁰ for anvendelsesperioden i Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006. Taric-koderne er anført i bilaget til nærværende forordning.
2. I denne forordning forstås ved:
 - "sportsfodtøj": fodtøj i henhold til definitionen i underpositionsbestemmelse 1 til kapitel 64 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005³¹,
 - "fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi": fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 7,5 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske karakteristika som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde og henhørende under KN-kode ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,
 - "fodtøj med beskyttelseståkappe": fodtøj med en indbygget beskyttelseståkappe og en modstandsdygtighed over for stød på mindst 100 joule (1) og henhørende under KN-kode: ex 6403 30 00³², ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59

²⁹ I medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EUT L 301 af 31.10.2006, s. 1) udskiftes denne KN-kode pr. 1. januar 2007 med KN-kode ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 og ex 6403 99 05.

³⁰ Som defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 286 af 28.10.2005, s. 1). Hvilke varer der er omfattet, bestemmes ved at kombinere varebeskrivelsen i artikel 1, stk. 1, med varebeskrivelsen for de tilsvarende KN-koder set under ét.

³¹ EUT L 286 af 28.10.2005, s. 1.

³² I medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EUT L 301 af 31.10.2006, s. 1) udskiftes denne KN-kode pr. 1. januar 2007 med KN-kode ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 og ex 6403 99 05.

99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 og ex 6405 10 00.

– "hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj": fodtøj henhørende under KN-kode ex 6405 10 00.

3. Den endelige antidumpingtold fastsættes til 16,5 % af nettoprisen, frit EU's grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd and Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd.
4. De gældende toldbestemmelser finder anvendelse, dog med undtagelse af artikel 221 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/1992 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks³³. Debitor kan underrettes om størrelsen af tolden senere end tre år efter toldskyldens opståen, men ikke senere end to år efter nærværende forordnings ikrafttræden.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 553/2006 af 27. marts 2006, opkræves endeligt. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand

³³ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

Bruxelles, den 19.2.2014
COM(2014) 87 final

ANNEX 1

BILAG

til

forslag til Rådets gennemførelsesforordning

om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd and Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd

{SWD(2014) 46 final}

BILAG

til

forslag til Rådets gennemførelsesforordning

om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd and Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd

TARIC-koder for fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder som omhandlet i artikel 1

a) fra den 7. oktober 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90, 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90, 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29, 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 og 6405 10 00 80

b) fra den 1. januar 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90, 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19, 6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90, 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29, 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 og 6405 10 00 80

c) fra den 7. september 2007:

6403 20 00 20, 6403 20 00 80, 6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99, 6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99, 6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18, 6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99, 6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99, 6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18, 6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98, 6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98, 6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98, 6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99, 6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99, 6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28, 6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98, 6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 og 6405 10 00 89.